Εκκλησιαστική περιουσία και φόροι (Τάσος Αναστασίου)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 3 Μαρτίου, 2018

Όταν η μόδα του αντικληρικαλισμού κατακτά την Ελλάδα.

Ένα θέμα που αναδύεται στην επικαιρότητα όταν υπάρχει ανάγκη αποπροσανατολισμού του κόσμου ή έτσι, επειδή είναι πιασάρικο και πουλάει, είναι η περιουσία της Εκκλησίας και η φορολόγηση αυτής. Επειδή σε αυτήν τη χώρα έχουμε πήξει από πρωτότυπες ιδέες, «προοδευτισμό» και δίψα να μοιάσουμε στους «Ευρωπαίους», καλό θα ήταν να διασαφηνιστούν κάποια ιστορικά δεδομένα. Καταρχάς, η περιουσία αυτή αποκτήθηκε από δωρεές και κληροδοτήματα μοναχών, απλών πιστών του λαϊκού σώματος, καθώς και στρατηγών και αυτοκρατόρων και ανήκε στις ανά την ελληνική επικράτεια μητροπόλεις, στους ναούς και τα μοναστήρια. Χρησιμοποιήθηκε ένα μέρος της για την άσκηση κοινωνικής αλληλεγγύης στους έχοντες ανάγκη, τη δημιουργία σχολείων για τη διάσωση της γλώσσας και των παραδόσεων και τη χρηματοδότηση των δεκάδων επαναστάσεων την περίοδο της Τουρκοκρατίας, κατ’ εξοχήν της Επανάστασης του 1821.
Είναι, επομένως, απολύτως λογικό, η ίδρυση του νέου ελληνικού κράτους να βρίσκει την Εκκλησία –μετά από 1800 περίπου χρόνια ύπαρξης– να κατέχει το ένα τέταρτο της γης (Πρακτικά της ολομέλειας της Βουλής των Ελλήνων, συνεδρία 2.4.1987, σελ. 5076) του νέου ελληνικού κράτους. Ωστόσο, με αρχή τα τρία διατάγματα του 1833, 1835 και 1836 από τον Βαυαρό και προτεστάντη αντιβασιλέα Όθωνα και συνέχεια τους νόμους 1072/1917, 2050/1920, 4684/1931 καθώς και τη σύμβαση του 1952, η Εκκλησία υποχρεώθηκε σε διάλυση εκατοντάδων μοναστηριών και σε αναγκαστική απαλλοτρίωση κτημάτων της από το κράτος, με αντίτιμο που αυτό όριζε και που σχεδόν ποτέ δεν εξοφλούσε. Αποτέλεσμα όλων αυτών είναι η απώλεια για την Εκκλησία μεγάλου μέρους της περιουσίας της (96% υπολογίζουν οι εκκλησιαστικοί κύκλοι, γύρω στο 65% υποστηρίζει η αντίθετη άποψη). Αυτός είναι και ο λόγος που το ελληνικό κράτος, το 1945, προέβη στην ανάληψη της υποχρέωσης μισθοδοσίας των κληρικών, σε αντάλλαγμα της υφαρπαγής του συντριπτικού μέρους της εκκλησιαστικής περιουσίας, διότι με το εναπομείναν ποσοστό (4% έως μέχρι και 35%, αναλόγως την προσέγγιση) κάτι τέτοιο δεν είναι εφικτό.

Επιπλέον, παρά τα μυθεύματα περί φορολογικής ασυλίας κ.λπ. η Εκκλησία πλήρωσε φέτος πάνω από 2 εκατ. σε φόρο εισοδήματος και ΕΝΦΙΑ1 ενώ πέρσι περίπου 3,5 εκατ. σύμφωνα με την (φιλοκυβερνητική, παρεμπιπτόντως) ιστοσελίδα news247.gr. Τα στοιχεία αυτά αφορούν το κεντρικό ΝΠΔΔ της Εκκλησίας. Το σύνολο των

εκκλησιαστικών νομικών προσώπων εκτιμάται ότι πλήρωσε πάνω από 10 εκατ. ευρώ ΕΝΦΙΑ2. Την ίδια στιγμή, διοργανώνονται συσσίτια για όλους, Έλληνες και αλλοδαπούς, ορθόδοξους, αλλόθρησκους και άθεους, ενώ συνεχίζονται οι παραχωρήσεις, προς το δημόσιο και τους δήμους, εκτάσεων για τη δημιουργία σχολείων, παιδικών σταθμών, πλατειών, πάρκων, αθλητικών χώρων κ.λπ. Μεγάλος είναι επίσης ο κατάλογος των κτισμάτων που δημιουργήθηκαν από παραχωρηθέντα κτήματα της Εκκλησίας: Ξεχωρίζουν η Ακαδημία Αθηνών, τα νοσοκομεία Ευαγγελισμός, Σωτηρία και Παίδων, το Μετσόβιο Πολυτεχνείο, το Άλσος Λυκαβηττού, η Γεννάδιος Βιβλιοθήκη κ.α.
Από όλα αυτά προκύπτει ότι το κράτος χρωστάει στην Εκκλησία και όχι το αντίθετο. Γι’ αυτό και, δυστυχώς ή ευτυχώς, το ελάχιστο που έχει να κάνει είναι να πληρώνει τους μισθούς των κληρικών εις τους αιώνας των αιώνων. Αλλά, ακόμα και να μην ήταν έτσι, το επιχείρημα «εμείς οι άθρησκοι γιατί να πληρώνουμε την Εκκλησία;» δεν ευσταθεί. Διότι καλύπτεται μια ανάγκη για ένα σημαντικό κομμάτι του πληθυσμού, δεδομένου ότι η ορθόδοξη παράδοση είναι στενά συνδεδεμένη με την ελληνική ταυτότητα και την ίδια την ύπαρξη του ελληνικού κράτους. Μήπως θα έπρεπε και οι άτεκνοι να μην πληρώνουν για την παιδεία; Ή οι υγιείς για τα νοσοκομεία; Εξάλλου, κανείς δεν γνωρίζει αν θα είναι άθρησκος για πάντα.

Ένα μέρος της άδικης επίθεσης προς τον κλήρο προέρχεται από καλοπροαίρετη άγνοια και από ένα αίσθημα δικαιοσύνης για την επίλυση κοινωνικών προβλημάτων. Κυρίως, όμως, είναι η μόδα του αντικληρικαλισμού που έχει κατακτήσει την Ελλάδα, ποτισμένη με μπόλικη υποκρισία, αφού οι ίδιοι άνθρωποι που ισχυρίζονταν ότι δεν είναι δυνατόν το κράτος να χρηματοδοτεί θρησκείες, τάχθηκαν μαχητικά υπέρ της ανέγερσης, με κρατική χρηματοδότηση, μουσουλμανικού τεμένους στον Βοτανικό! Το ποσοστό των αντικληρικαλιστών στα ΜΜΕ είναι κατά πολύ μεγαλύτερο από αυτό που υπάρχει σε επίπεδο κοινωνίας, με αποτέλεσμα να ακούγονται πολλές ανυπόστατες κραυγές.

Η καραμέλα είναι από αυτούς που συμπεριφέρονται στην ορθόδοξη ελληνική Εκκλησία σαν να είναι καθολική, προτεσταντική ή οτιδήποτε άλλο δυτικού τύπου. Είναι οι ίδιοι άνθρωποι, που για όλες τους τις αναλύσεις και τις ιδέες, έχουν την ψευδαίσθηση ότι ζουν στο Παρίσι ή στο Λος Άντζελες. Και αφού δεν έχουν σε κάτι άλλο να αντισταθούν –αφού έχουν υποκύψει στα πάντα–, θα εφευρίσκουν συνεχώς εχθρούς για να διατηρούν την επαναστατική τους φόρμα και να χαϊδεύουν τα αυτιά των πειθαρχημένων στο σύγχρονο λάιφ στάιλ μαζών.

_____

σημειώσεις:

1 http://www.huffingtonpost.gr/2017/09/06/eidiseis-koinwnia-posa-plirose-h-ekklisia-se-foro-eisodimatos-kai-enfia-_n_17915960.html
2 http://www.huffingtonpost.gr/sotiris-mitralexis/-_7739_b_12402128.html

(Πηγή: Εφημερίδα "Ρήξη" *φ. 141)*